

“En cap cursa he vist tants voluntaris com a la Mitja de Granollers”

ben organitzada i mou molta gent, però en aquest viatge em vaig adonar de la importància de la cursa. La Mitja de Granollers la fa gran la conjunció dels elements d'una bona fórmula: un grup de gent, el CAF, que ho organitza molt bé perquè s'ho creu molt, el suport institucional de l'Ajuntament, i a darrere una massa de voluntaris sense la qual no funcionaria. Enlloc he vist tants voluntaris com a la Mitja de Granollers. Aquesta fórmula màgica penso que també s'està donant en altres activitats de la ciutat, com ara la Festa Major, el Parc Infantil de Nadal, la travessa Matagalls-Granollers i fins i tot Gran Centre Granollers. Aquestes iniciatives són les que fan diferent Granollers.

Les curses et serveixen per conèixer turísticament els llocs que es fan...

No saps si vas de viatge per fer una cursa o fas una cursa per anar de viatge. Procuo anar-hi amb la família, també els agrada córrer i els nens han fet la mini. L'any passat vam estar a Sant Sebastià Donostia per córrer la Behobia, de 20 km, entre un barri d'Irun i la platja de la Conxa. És una cursa que durant el franquisme va estar prohibida, fa molts anys que es fa! És reivindicativa. Trobes pancartes arreu i molta gent aplaudint. Tinc entès que la Mitja es va inspirar en aquesta cursa.

També ets un dels tres organitzadors del Festival de Jazz i dels tres cicles de jazz anuals que es fan els divendres al Casino. Com funcionen?

Vam començar programant músics catalans i amb els cicles portem gent de tot arreu, estem dins els circuits musicals. Funcionen relativament bé, hi ha unes 70-80 persones de públic a cada sessió. Hem anat creant una xarxa de músics amics del Casino. La culminació dels cicles és el Festival, a l'estiu. Enguany serà el 16è. Ens falta una mica més de capacitat per fer publicitat i fer el salt a fer un festival de primer nivell. Per exemple, portant una patum, com la Mitja va fer amb Haile Gebrselassie l'any passat. El condicionant econòmic ens ha portat a programar joves promeses americanes, músics de talent excepcional que encara no es troben a primera línia però que estan a punt de fer el salt, i això ens ha donat personalitat. Hi ha el mite que el que porta Granollers un any, l'any següent ho programa Terrassa. Ha passat moltes vegades. Funcionem d'una manera molt personal i familiar, amb un tracte directe amb els músics. Hi tenim molt bona relació i tornen sempre.

Quina afició hi ha pel jazz a la ciutat?

Home, pensa que Granollers té el segon club de jazz més antic de Catalunya, vull dir que la tradició pel que fa al jazz no té quatre dies. Però també hem de tenir en compte que tenim l'handicap que som molt a prop de Barcelona, amb una oferta de programació àmplia. La persona que li agrada el jazz és també una persona implicada culturalment i el divendres a Granollers es fan més coses, ens repartim la gent. Tot i així, ja mirem de coordinar-nos amb altres entitats i programacions.

També toques la guitarra amb el grup d'animació infantil El Tramvia Blanc, que enguany celebra el 20è aniversari i esteu preparant el quart disc.

El 20è aniversari el plantejarem com una celebració de cara endins. El que si estem fent és treballant en el quart disc. Probablement anirà entorn de la cuina i el volem treure el Nadal vinent. El gravarem nosaltres i ho mesclarem fora. Quan fem un disc (ho fem amb una doble vessant) ens hi aboquem de ple perquè volem bona música, lletres treballades, un potent fil conductor i un rerafons amb missatge: que entri bé a la canalla i que doni un missatge, tot això amb una bona producció.

Quina és la situació de l'oci i animació per a infants a Catalunya?

Està malament. Els infants reben tants estímuls i tant impactants, immediats i fàcils bàsicament de televisió i jocs d'ordinador, que sentir-se atrets i interessats per un espectacle és molt complicat. Els costa seguir una història d'un grup tocant en directe. Si ho aconsegueixes, descobreixen coses que normalment no tenen i ho gaudeixen. En canvi, pel que fa a la tradició d'animació infantil, és bastant única de Catalunya. Fora d'aquí els espectacles al carrer per a la canalla són més del tipus titelles, pallassos o màgia.

Com veus Granollers en l'àmbit cultural i associatiu?

En general hi ha moltes bones iniciatives. Hi ha unes entitats que es mouen molt i moltes activitats tot i ser una ciutat petita. Però la massa social es mobilitza poc. Tinc la sensació que als actes sempre hi ha la mateixa gent. Estaria bé poder ampliar els cercles, mobilitzar més Granollers. Pel que fa als locals, tinc l'esperança que el Casino, acabi sent el centre cívic del centre de la ciutat. Ha de ser un lloc des del qual es vertebrarà un teixit associatiu, perquè té unes bones instal·lacions, és cèntric i ja ho havia fet. Ha evolucionat molt però ho ha de fer més.

“Tinc l'esperança que el Casino acabi sent el centre cívic del centre de la ciutat”

